

sygn. akt II Cs 250/14

POSTANOWIENIE

Dnia 14 listopada 2014 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Mariola Wojtkiewicz (spr.)

Sędziowie: SO Marzenna Ernest

SO Sławomir Krajewski

po rozpoznaniu w dniu 14 listopada 2014 r. w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy ze skargi Z. B. o stwierdzenie przewlekłości postępowania o nadanie klauzuli wykonalności Postanowieniu Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 5 listopada 2013r. , sprawie o sygn. akt I C 638/12

przy udziale Prezesa Sądu Rejonowego w Myśliborzu

p o s t a n a w i a:

odrzuć skargę.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 08 października 2014 r. Z. B. wniosła skargę o stwierdzenie przewlekłości postępowania w sprawie toczącej się przed Sądem Rejonowym w Myśliborzu o sygn. I C 638/12, jednocześnie domagając się przyznania kwoty 20.000 zł.

Skarżąca w uzasadnieniu podniosła, iż dnia 14 lutego 2014 r. wniosła do Sądu Rejonowego wnioski o nadanie klauzuli wykonalności w sprawie I C 638/12, jednakże do chwili wniesienia skargi w niniejszej sprawie nie otrzymała żadnego pisma w tej sprawie. Skarżąca podkreśliła, iż przewlekłe rozpoznanie przedmiotowego wniosku wiąże się dla niej z uszczerbkiem finansowym, bowiem nie mogła ona wszcząć postępowania egzekucyjnego celem dochodzenia zasądzonych na jej rzecz kosztów postępowania.

Prezes Sądu Rejonowego w Myśliborzu wniósł o oddalenie skargi.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Skarga jest niedopuszczalna, zatem podlega odrzuceniu.

Z art. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 roku o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. z 2004 r. Nr 179, poz., 1843 ze zm.) wynika, że strona może wnieść skargę o stwierdzenie, iż w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie w tej sprawie trwa dłużej, niż to konieczne dla wyjaśnienia tych okoliczności faktycznych i prawnych, które są istotne dla rozstrzygnięcia sprawy, przy czym dla stwierdzenia, czy w sprawie doszło do przewlekłości postępowania, należy w szczególności ocenić terminowość i prawidłowość czynności

podjętych przez organ. Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy skargę o stwierdzenie przewlekłości postępowania wnosi się w toku postępowania w sprawie.

Z przytoczonych przepisów wynika jednoznacznie, że skargę na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu o nadanie klauzuli wykonalności bez nieuzasadnionej zwłoki wnosi się w czasie trwającego postępowania, a nie po jego zakończeniu. Celem skargi nie jest bowiem stwierdzenie przewlekłości, jaka wystąpiła w zakończonym już postępowaniu, lecz spowodowanie podjęcia przez organ, przed którym jeszcze toczy się postępowanie w sprawie, działań zapobiegających dalszej przewlekłości postępowania. Skarga na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki ma służyć zwłaszcza wydaniu zaleceń sprzyjających sprawności toczącego się postępowania. To oznacza, że może być ona wniesiona jedynie w czasie toczącego się postępowania.

Postępowanie o nadanie klauzuli wykonalności zostaje wszczęte w momencie złożenia wniosku. W sprawie I C 658/12 Z. B. dnia 14 lutego 2014r. złożyła wniosek o nadanie klauzuli wykonalności Postanowieniu Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 5 listopada 2013r. Wniosek ten został rozpoznany przez Sąd Rejonowy w Myśliborzu dnia 10 lipca 2014r. i orzeczenie wraz z klauzulą wykonalności doręczone dnia 15 lipca 2014r. pełnomocnikowi powódki adwokat K. O.. Stwierdzić zatem należy, że z dniem nadania klauzuli wykonalności, to jest z dniem 10 lipca 2014r. zostało zakończone postępowanie o nadanie klauzuli wykonalności, a samo postanowienie w stosunku do wierzycielki (powódki) uprawomocniło się z dniem 22 lipca 2014r.

Pamiętać należy, że w sprawie I C 658/12 strona była reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika. Pełnomocnictwo procesowe udzielone adw. K. O. nie zostało ograniczone do konkretnych czynności procesowych, a zatem zakres pełnomocnictwa obejmuje wszystkie czynności wynikające z treści przepisu art. 91 k.p.c., nie wyłączając postępowania o nadanie klauzuli wykonalności, czy odbioru kosztów procesu (postępowania) od strony przeciwnej. Ustanowienie w sprawie pełnomocnika powoduje, że Sąd dokonuje doręczeń temu pełnomocnikowi, obowiązek ten wynika wprost z treści przepisu art. 133 § 3 k.p.c. Zasada ta obowiązuje nawet wówczas gdy strona sama składa wniosek. Po rozpoznaniu takiego wniosku orzeczenie doręczane jest zawsze pełnomocnikowi, chyba że strona zastrzeże, że w tym konkretnym wypadku żąda, aby przesyłkę doręczono jej osobiście z wyłączeniem pełnomocnika. Skarżąca nie złożyła takiego zastrzeżenia w sprawie I C 638/12, zatem Sąd miał obowiązek doręczyć orzeczenie z klauzulą wykonalności na ręce jej pełnomocnika.

Z powyższego wynika, że skarga Z. B. na przewlekłość postępowania dotyczy zakończonego już postępowania o nadanie klauzuli wykonalności i to prawomocnie w stosunku do skarżącej. Skarga jest zatem niedopuszczalna.

Przepis art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 roku o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. z 2004 r. Nr 179, poz., 1843 ze zm.) stanowi, że w sprawach nieuregulowanych w ustawie do postępowania toczącego się na skutek skargi Sąd stosuje odpowiednio przepisy o postępowaniu zażaleniowym obowiązujące w postępowaniu, którego skarga dotyczy. Zgodnie z powołanym przepisem rozwiązania należy szukać w treści przepisu art. 370 k.p.c. w związku z art. 373 k.p.c. i art. 397 § 2 k.p.c., który stanowi, że niedopuszczalne zażalenie podlega odrzuceniu. Tak samo należy postąpić z niedopuszczalną skargą na przewlekłość postępowania, co też Sąd Okręgowy postanowił.